بنام بینای دانا

حمد محبوبی را که بکلمهٔ مبارکهٔ لا تَرَى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمنِ مِنْ تَفاوُتٍ أهل عالم را جمع نمود و بکلمهٔ اخری تفصیل اکبر ظاهر فرمود، باسم او رایة إِنَّنِيْ أَنا اللهُ مرتفع، و بظهور او معنی كُلُّ شَيْءٍ هالِك إِلاَّ وَجْهَهُ ظاهر، اوست یکتا و توانا و دانا، لَمْ تُضْعِفْهُ قُوَّةُ الأَقْوِياءِ وَلَمْ تُعْجِزْهُ شَوْكَةُ الأُمراءِ، يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَيَحْكُمُ ما يُرِيْدُ، لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْفَرْدُ الْواحِدُ الْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ، یا محمّد مکتوبیکه جناب اسم حا و س علیه بهائی بآنجناب نوشته بودند عبد حاضر تمام آنرا ذکر نمود، طُوْبَى لَهُ إِنَّهُ مِمَّنِ اتَّخَذَ إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلاً، تحت لحاظ عنایت حق بوده و هستند، إِنَّا بَشَّرْناهُ بِذَلِكَ مِنْ قَبْلُ وَنُبَشِّرُهُ فِيْ هَذا اللَّوْحِ الْكَرِيْمِ، و هم چنین عریضهٔ ایشان بتوسّط غصن اکبر بساحت اقدس رسید، إِنَّا قَرَأْناهُ سَمِعْنا نِدائَهُ وَذِكْرَ قَلْبِهِ فِيْ حُبِّ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَأَجَبْناهُ وَنُجِيْبَنَّهُ بِما لا تُعادِلُهُ كُنُوْزُ الْعالَمِ كُلُّها إِنَّهُ لَهُوَ الْمُجِيْبُ الْكَرِيْمُ، الحمد لله بانوار عرش فائز شدند و لقاء الله را که از اعظم اعمال است درك نمودند، امروز روزیست که قلم ابداع از وصف آن عاجز است و جمیع عالَم از برای امروز خلق شده، مع ذلك ادراك ننمود إلاّ قلیلی، و هر نفسی بادراك آن فائز شد بِما نُزِّلَ فِيْ الْكُتُبِ فائز است، و توجّه و ذکر و اقبال و إرادهٔ احدی ضایع نخواهد شد، جمیع در کتاب الهی مذکور و مسطور است، قَدْ قُدِّرَ لِكُلِّ أَحَدٍ ما تَتَحَيَّرُ عَنْ ذِكْرِهِ الْعُقُوْلُ، انشاء الله مؤیّد بوده و خواهد بود، و بعد عبد حاضر مکتوب دیگر که جناب ابو تراب علیه بهائی بآنجناب نوشته بودند تلقاء وجه عرض نمود، لله الحمد نفحهٔ محبّت رحمانی از مکتوبشان متضوّع، ندای مکلّم طور را اصغا نمودند، و یوم الهی را که اکثری از علما و عرفا از او محجوبند ادراك کردند، و بانوار آفتاب ظهور که از افق سماء لوح الهی مشرق است فائز گشتند، انشاء الله مؤیّد شوند بر امریکه ذکر آن بدوام ملك و ملکوت باقی و پاینده بماند، طُوْبَى لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَى الأُفُقِ الأَعْلَى وَقامَ عَلَى خِدْمَةِ الأَمْرِ وَنَطَقَ بِما تَضَوَّعَ مِنْهُ عَرْفُ الْمَعانِيْ بَيْنَ مَلإِ الْبَيانِ، الْبَهاءُ عَلَيْهِ وَعَلَى مَنْ فازَ بِالرَّحِيْقِ الْمَخْتُوْمِ فِيْ

أَيَّام اللهِ الْمُهَيْمِنِ الْقَيُّوْم، و در کتاب اسم حا و س علیه بهائی ذکر بعضی از نفوس مقبله بوده، إِنَّا نَذْكُرُ كُلَّ واحِدٍ مِنْهُمْ فَضْلاً مِنْ عِنْدِنا وَرَحْمَةً مِنْ لَدُنَّا إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْفَضَّالُ الْكَرِيْمُ، يا حَكِيْمُ قَدْ حَضَرَ لَدَى الْمَظْلُوْمِ كِتابُ مَنْ أَحَبَّنِيْ وَفِيْهِ ذِكْرُكَ ذَكَرْناكَ لِتَشْكُرَ رَبَّكَ الْعَلِيْمَ الْخَبِيْرَ، انشاء الله باید از رحیق بیان محبوب امکان بشانی مجذوب شوید که شوکة عالَم در شما اثر ننماید و قوّة امم شما را ضعیف نکند، بحکمت و بیان بذکر حق مشغول باش، شاید از نفحات قمیص رحمن مردگان بحیوة فائز شوند و پژمردگان تازه گردند، ربیع حقیقی امروز است، چه که نسایم رحمة رحمانی از گلشن ظهور در مرور است، طوبی از برای نفسیکه از این نسایم روحانیّه بر خواست و از کاس سرور آشامید، انشاء الله لم یزل و لا یزال بعنایت حق فائز باشند و بذکرش ناطق، و اینکه در بارهٔ أخ شهیدین نوشته بودند، عریضهٔ ایشان رسید و جواب از ساحت اقدس إرسال شد، لَوْ يَعْمَلُ ما أَمَرْناهُ بِهِ لَيَرَى ما لا رَأَى مِنْ قَبْلُ، طرف عنایت باو متوجّه است، انشاء الله مؤیّد شوند، و همچنین ذکر میرزا ابن ع ب در کتاب ایشان بود، إِنَّا نَذْكُرُهُ فِيْ هَذا الْحِيْنِ لِيَفْرَحَ بِهَذا الْبَدِيْعِ، طُوْبَى لَهُ بِما أَقْبَلَ إِلَى الأُفُقِ الأَعْلَى وَفازَ بِهَذا الذِّكْرِ الَّذِيْ يَبْقَى بِدَوامِ الْمُلْكِ والْمَلَكُوْتِ، إِنَّا نُوْصِيْهِ وَالَّذِيْنَ آمَنُوا بِما أَنْزَلَهُ الرَّحْمنُ فِيْ كِتابِهِ الْمُقَدَّسِ الْعَزِيْزِ الْعَظِيْمِ، الْبَهاءُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَيْكُ مِنْ لَدَى اللهِ رَبِّ الْعالَمِيْنَ، إِنَّا نُكَبِّرُ مِنْ هَذا الْمَقامِ عَلَى مَنْ سُمِّيَ بِعَلِيٍّ قَبْلَ تَقِيٍّ لِيَفْرَحَ بِهَذا التَّكْبِيْرِ مِنْ لَدُنْ عَلِيْمٍ خَبِيْرٍ، إِنَّهُ لا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ مِنْ شَيْءٍ يَسْمَعُ وَيَرَى وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ، إِنَّا نَذْكُرُهُ كَما ذَكَرْناهُ مِنْ قَبْلُ وَالَّذِيْنَ آمَنُوا بِاللهِ فِيْ هُناكَ وَأَقْبَلُوا إِذْ أَعْرَضَ كُلُّ غافِلٍ بَعِيْدٍ، وَنُبَشِّرُهُ بِفَناءِ ما يَرَوْنَهُ الْيَوْمَ وَبَقاءِ ما قُدِّرَ لَهُمْ فِيْ مَلَكُوْتِ اللهِ مالِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ.